

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2023 m. lapkričio 14 d. Nr. 21RE4-123 (AG4-114/21-2023)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Beatos Labutytės (pranešėja), Astos Povilonienės ir Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjui M. Ž., atsakovės atstovui A. K., liudytojams E. K., D. M.,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo M. Ž. skundą atsakovei Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Panevėžio valdybai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas M. Ž. skundu Komisijos prašo: 1) panaikinti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – Departamentas) Panevėžio valdybos (toliau – ir atsakovė, ir Valdyba) 2023-09-28 raštą Nr. ADS-21436 „Dėl atsakymo pateikimo į gautą pranešimą“ (toliau – ir Raštas) ir įpareigoti atsakovę pareiškėjo 2023-09-21 prašymą išnagrinėti iš naujo.

Paaiškino, kad skundžia pareigūnų veiksmus dėl augančios gyvatvorės (duomenys neskelbtini) (toliau – Sklypas Nr. 1), kadangi buvo kreiptasi į juos nurodant, jog neteisėtai arti sklypo pasodinti medžiai, kurių aukštis dabar siekia 1,80 m, o atstumas nuo sklypo ribos iki kamieno tesiekia 70 cm. Šių medžių kolona yra iš pietinės pusės ir užstoja saulės šviesą bei sklypo želdinius. Pareiškėjas perskaitė internete želdinimo reikalavimus ir, jo nuomone, želdiniai neatitinka reikalavimų, nes pasodinti arti sklypo ribos.

Pareiškėjas teigia, jog nurodytame sklype, taip pat pietinėje pusėje auga 8 eglės, kurios yra apie 20 – 30 m aukščio ir nuo pareiškėjo sklypo ribos apie 50 cm, jos užstoja saulę, iš 12 mėnesių saulė pareiškėjo sklype būna tik birželio ir liepos mėnesiais, dėl to nėra galimybės sklype atlikti ūkinės veiklos.

Pareiškėjo manymu, pareigūnai neteislingai įvertino ribų ir medžių želdinimo reikalavimus (b. l. 1-3).

Atsakovė atsiliepimu į skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime atsakovė pažymėjo, kad tuo metu, o būtent iki 2016-08-24 galiojo Medžių ir krūmų veisimo, vejų ir gėlynų įrengimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos 2007-12-29 įsakymu Nr. D1-717, (toliau – Želdynų taisyklės), kurių I sk. 2 p. buvo nustatyta, kad „šiais reikalavimais vadovaujasi fiziniai ir juridiniai asmenys, veisiantys medžius ir krūmus, parenkantys vejų žolių ir gėlių asortimentą ir įrengiantys vejas ir gėlynus visuose miestų ir miestelių želdynuose, išskyrus, privačioje žemėje ir privačiose namų valdose veisiamus medžius ir krūmus ir įrengiamas vejas ir gėlynus“. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, Departamento nuomone, tenkinti pareiškėjo skundą jo nurodytais argumentais nėra teisinio pagrindo, kadangi Departamentas pagal situaciją atsakė kompetencijos ribose dėl želdinių, remiantis veiklą reguliuojančiais teisės aktais (b. l. 21-23).

Skundas tenkintinas.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas kreipėsi į Panevėžio aplinkos apsaugos inspekciją (toliau – Inspekcija) 2023-09-21 skundu (toliau – Skundas), kuriuo prašė išnagrinėti jo skundą dėl 7-8 eglėlių, augančių (duomenys neskelbtini), netoli jo sklypo (apie 1 m nuo ribos), kurios trukdo šviesos patekimui į jo sklypą. Taip pat dėl tame pačiame sklype iš tos pačios pietinės pusės augančių tujų, kurių aukštis 2 m ir daugiau, bei prašė išnagrinėti situaciją nuodugnai (b. l. 24).

Inspekcija atliko Sklypo Nr. 1 apžiūrą ir surašė 2023-09-28 Apžiūros aktą Nr. (16.5) TVR-7782 (toliau – Apžiūros aktas), kuriame nurodė apžiūros atlikimo eigą: 2023-09-21 Inspekcija gavo skundą, kuriame nurodoma, kad kaimyniniame Sklype Nr. 1 šalia jo ribos, t. y. arčiau nei 1 metro atstumu, auga 7-8 eglės, kurių aukštis siekia apie 30 m, ir susodintos tujos, kurių aukštis siekia 2 m ir daugiau. Augantys medžiai trukdo saulės šviesai patekti į (duomenys neskelbtini) sklypą (toliau – Sklypas Nr. 2). 2023-09-26 Inspekcijos specialistai nuvyko nurodytu adresu. Apžiūros metu nustatyta, kad Sklypo Nr. 1 šiaurinėje pusėje auga tujos ir eglės 0,8 metrų atstumu nuo Sklypo Nr.2. Sklypo Nr. 1 savininkas B. B. 2023-09-26 pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė, kad 2013 metais nusipirko namą adresu (duomenys neskelbtini), kitais metais pagal namo šiaurinę pusę pasodino tujų eilę, maždaug metro atstumu nuo riboženklio (kadangi tuo metu geodezinių matavimų nebuvo), nevienodai prigijusios tujos išaugo 1,0 – 2,6 metrų aukščio. Žemės ūkio paskirties sklype, Sklype Nr.1, šiaurinėje pusėje, pagal tą pačią tvorą yra eglės, kurios buvo susodintos ankstesnių savininkų, t. y. prieš įsigyjant namą 2013 m. Vadovaujantis Želdynų taisyklių galiojusios redakcijos iki 2016-08-24 I sk. 2 p., kuriame nurodoma, kad šiais reikalavimais vadovaujasi fiziniai ir juridiniai asmenys, veisiantys medžius ir krūmus, parenkantys vejų žolių ir gėlių asortimentą ir įrengiantys vejas ir gėlynus visuose miestų ir miestelių želdynuose, išskyrus, privačioje žemėje ir privačiose namų valdose veisiamus medžius ir krūmus ir įrengiamas vejas ir gėlynus. Apžiūros akte pateikė išvadą: aplinkosauginių pažeidimų nenustatyta (b. l. 25-26).

Atsakovė, atsakydama į pareiškėjo Skundą, Raštu informavo pareiškėją, kad pagal Skunde pateiktą informaciją Inspekcijos specialistai 2023-09-26 atliko patikrinimą, kurio metu nustatė, kad eglės ir tujos pasodintos prieš 2016-08-24. Vadovaujantis 2016-08-24 Želdynų taisyklėmis medžių, krūmų, vejų ir gėlynų veisimas privačioje žemėje ir privačiose namų valdose nebuvo reglamentuojamas. Dėl savo interesų gynimo pareiškėjas turi tiesę kreiptis į teismą civilinio proceso tvarka. Taip pat šiame Rašte nurodyta apskundimo tvarka (b. l. 4-5, 31-32).

Pareiškėjas, nesutikdamas su šiuo Raštu, Komisijai paduotu skundu Komisijos prašo panaikinti skundžiamą Raštą ir įpareigoti atsakovę pareiškėjo Skundą išnagrinėti iš naujo (b. l. 1-3).

Byloje ginčas kilo dėl Rašto, kuriuo buvo atsakyta pareiškėjui į jo Skundą, teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Lietuvos Respublikos Konstitucija įtvirtina atsakingo valdymo (gero administravimo) principą (*Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 1999-05-11, 2004-12-13 nutarimai, 2004-11-05 išvada*). Vienas iš gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms (*žr., pvz. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-03-01 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-1605/2012*).

Komisija sprendžia, kad nagrinėjamu atveju atsakovės veikimas ir su juo susijusių klausimų sprendimas yra sietinas su institucijos veikimu viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai yra taikytinos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) (teisės akto redakcija, galiojanti nuo 2023-01-01) normos.

Nagrinėjant šį ginčą, svarbu nustatyti, ar atsakovė tinkamai pagal VAĮ nuostatų reikalavimus išnagrinėjo pareiškėjo Pranešimą bei informavo pareiškėją apie jo nagrinėjimo rezultatus.

Prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAĮ 2 str. 10 d.). Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAĮ 2 str. 12 d.). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas

taisykles (VAĮ 11 str. 1 d.). Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 (akto redakcija, galiojanti nuo 2022-09-03), (toliau – Taisyklės) 1 p. įtvirtinta, jog jos reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų, o 35 p. numatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Pagal Taisyklių 45 p., į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: 1) į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 str. 1 d. nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; 2) į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktuali klausimu atsakoma, suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti; 3) į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 str. nustatyta tvarka; 4) į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 pp., atsakoma laisva forma. Tai reiškia, kad prašymo nagrinėjimo ribas nustato pats pareiškėjas savo prašymo turiniu, kurio institucija, nagrinėjanti prašymą, privalo laikytis ir pateikti atsakymą į prašymą ne siauresnės apimties nei pateikto prašymo turinys. Atsakyme į prašymą ar skundą arba institucijos siunčiamame pranešime apie asmens prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis asmuo turi būti informuojamas apie tokio atsakymo ar pranešimo apskundimo tvarką, vadovaujantis VAĮ 14 str., nurodant konkrečios institucijos (-ų), kuriai (-ioms) gali būti paduotas skundas, pavadinimą (-us) ir adresą (-us), taip pat terminą (-us), per kurį (-iuos) gali būti pateiktas skundas (Taisyklių 47 p.).

Pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju viešojo administravimo subjekto priimtas sprendimas yra laikytinas administraciniu sprendimu, kaip apibrėžta VAĮ 2 str. 5 d., t. y. administracinis sprendimas yra teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei. Viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti VAĮ 10 str. 5 d. įtvirtintas nuostatas. Vadovaujantis VAĮ 10 str. 5 d. 1 – 8 p., administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos. VAĮ 3 str. 4 p. įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Vadovaudamasis VAĮ 3 str. 5 p. nustatytu išsamumo principu, viešojo administravimo subjektas į prašymą (skundą) turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo (skundo) nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo (skundo) turinį.

Atkreiptinas dėmesys, kad atsakymas asmeniui, bet kuria forma (skundu ar prašymu) besikreipusiam į viešojo administravimo instituciją, turi atitikti teisės aktuose nustatytus reikalavimus. Administraciniame sprendime turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta sprendimo apskundimo tvarka. Aiškindamas ankstesnės VAĮ redakcijos VAĮ 8 str., reglamentuojantį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 str. nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010-11-15 sprendimas administraciniame byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio

atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013-11-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

Pažymėtina, kad Želdynų taisyklių (teisės akto redakcija, galiojusi nuo 2008-01-06 iki 2016-08-24) 2 p. įtvirtinta nuostata, jog šiais reikalavimais vadovaujasi fiziniai ir juridiniai asmenys, veisiantys medžius ir krūmus, parenkantys vejų žolių ir gėlių asortimentą ir įrengiantys vejas ir gėlynus visuose miestų ir miestelių želdynuose, išskyrus, privačioje žemėje ir privačiose namų valdose veisiamus medžius ir krūmus ir įrengiamas vejas ir gėlynus.

Pareiškėjas Skundu į Inspekciją kreipėsi 2023-09-21, galiojant ginčui aktualiu laikotarpiu galiojančiai Želdynų taisyklių redakcijai (teisės akto redakcija, galiojanti nuo 2022-01-20), kurių 2 p. nurodyta, jog šie reikalavimai taikomi įrengiant viešuosius želdynus ir veisiant želdinius ne miško žemėje, valstybinės žemės viešosiose erdvėse. Veisiant medžius ir krūmus privačioje žemėje, privaloma laikytis 5.1, 5.10 ir 5.11 pp. nustatytų reikalavimų. Pagal Želdynų taisyklių 5 p., be kita ko, medžiai ir krūmai veisiami: 5.1. laikantis Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nustatytų apribojimų sodinti želdinius; 5.10. lianos, pasodintos priede nurodytu atstumu, ant su kaimyniniu sklypu besiribojančių statinio sienų, tvorų ir kitų įrenginių gali būti veisiamos, jei gautas šio sklypo savininko ar valdytojo sutikimas raštu; 5.11. Želdynų taisyklių priede nurodytu mažiausiu leistinu atstumu iki kaimyninio sklypo ribos, kai želdiniai veisiami be šio sklypo savininko ar valdytojo sutikimo raštu.

Pareiškėjas Komisijai paduotame skunde nurodė, jog jis mano, kad pareigūnai neteisingai įvertino ribas ir medžių želdinimo reikalavimus.

Bylos rašytiniai duomenys patvirtina, kad pareiškėjas kreipėsi į atsakovę Skundu, kuriuo jis informavo apie kaimyniniame Sklype Nr. 1 galimai padarytus želdinių veisimo, priežiūros ir tvarkymo pažeidimus ir siekė, kad atsakovė įvertintų, ar yra padaryti Skunde nurodyti galimi pažeidimai. Iš Apžiūros akto turinio matyti, kad Inspekcija atliko Skunde nurodytų aplinkybių patikrinimą, kuriame nei Sklypo Nr. 1 savininkas, nei pareiškėjas nedalyvavo, ir nustatė, kad aplinkosauginių pažeidimų patikrinimo metu nenustatyta. Iš Rašto turinio matyti, kad atsakovė, išnagrinėjusi pareiškėjo Skundą bei remdamasi Inspekcijos Apžiūros akte pateiktomis išvadomis, vadovaudamasi Želdynų taisyklių redakcijos, galiojusios iki 2016-08-24 nuostatomis, priėmė skundžiamą Raštą, kuriame pateikė pareiškėjui laisvos formos, kaip tai numatyta Taisyklių 45.4 pp., atsakymą. Duomenų apie tai, kad Sklypo Nr. 1 savininkas ar pareiškėjas buvo supažindinti su Apžiūros akto turiniu, nagrinėjamoje byloje nėra.

Remiantis aukščiau nurodytomis, byloje nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, išanalizavus skundžiamo Rašto turinį, sprendžiama, kad byloje nagrinėjamu atveju nėra aišku, kokiais objektyviais duomenimis ir kokiomis konkrečiomis teisės aktų nuostatomis vadovaujantis buvo priimtas skundžiamas Raštas.

Pažymėtina, kad atsakovė atsiliepime į pareiškėjo skundą nurodė daugiau aplinkybių, susijusių su skundžiamu Raštu, taip pat pridėjo Apžiūros aktą, kuris pareiškėjui kartu su Raštu nebuvo pateiktas. Visgi, Komisija sprendžia, kad atsakovės atsiliepime pateikti argumentai negali būti vertinami kaip skundžiamo akto motyvai. Tokia išvada daroma atsižvelgiant į teismų praktiką. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas savo praktikoje yra pažymėjęs, kad kilus administraciniam ginčui dėl individualaus administracinio akto, jį priėmęs subjektas ginčo nagrinėjimo ne teismo tvarka institucijoje ir (ar) teisme negali nurodyti priimto akto motyvų (jei aktas buvo be motyvų), papildyti ar pakeisti akte nurodytus motyvus (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2016-02-02 nutartis administracinėje byloje Nr. A-313-146/2016*). Be to, dokumentai, kurie surašomi vėliau negu priimamas atitinkamas administracinis aktas, negali būti vertinami kaip to administracinio akto motyvai. (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017-04-24 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-476-556/2017*). Atsižvelgiant į tai sprendžiama, kad Komisijai atsakovės pateikti atsiliepimo argumentai negali būti laikomi tinkamu ir teisėtu skundžiamo Rašto papildymu.

Komisija, atsižvelgusi į aukščiau nurodytas byloje nustatytas faktines aplinkybes, išklausiusi liudytojų, dalyvavusių atliekant patikrinimą pagal pareiškėjo Skundą Žemės sklype Nr. 1, posėdžio metu pateiktus paaiškinimus, Įvertinusi skundžiamo Rašto turinį, sprendžia, kad atsakovės Raštas aiškiai stokoja aiškumo ir išsamumo, todėl sprendžiama, kad atsakovė negalėjo priimti tokio teisiniais bei faktiniais pagrindais nepagrįsto Rašto. Pažymėtina, kad kiekviena viešojo administravimo institucija yra saistoma tiek bendrųjų teisės principų (teisinės valstybės, valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, teisės viršenybės, draudimo diskriminuoti, asmenų lygybės prieš įstatymą, proporcingumo ir kt.), tiek gero administravimo, atsakingo valdymo principų (teisėtumo, objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, skaidrumo ir kt.) (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012-03-01 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-1605/2012, 2015-10-07 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-1095-492/2015*). Atsakovė yra viešojo administravimo subjektas ir privalo laikytis VAI nuostatų, gero administravimo principo, kuris apima teisėtumo, objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, asmens dalyvavimo priimant atitinkamus sprendimus, skaidrumo ir kitus reikalavimus (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011-09-02 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁸⁵⁸-2897/2011, 2011-11-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁸⁵⁸-3068/2011, 2012-01-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁸⁵⁸-257/2012*). Gero administravimo principas taip pat reiškia, kad viešojo administravimo subjektas privalo konsultuoti pareiškėją, suteikti informaciją, padedančią asmeniui rasti veiksmingiausias tikslo siekimo būdus.

Atsižvelgusi į byloje nustatytas aplinkybes Komisija sprendžia, kad nagrinėjamu atveju nebuvo laikomasi gero administravimo principo. Apibendrinusi aukščiau išdėstytus argumentus, Komisija daro išvadą, kad skundžiamo Rašto trūkumai yra esminiai, nesudarę pagrindo pareiškėjui suprasti, kokiomis konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis ir kokiomis konkrečiomis teisės aktų nuostatomis remiantis atsakovė priėmė skundžiamą administracinį sprendimą. Posėdyje liudytojais apklausti Valdybos darbuotojai, dalyvavę atliekant patikrinimą, negalėjo pateikti paaiškinimų, kokiu teisės aktu vadovaujantis jie atliko patikrinimą, o tai iš esmės kelia abejonių, ar patikrinimas buvo atliktas teisėtai ir pagrįstai, juo labiau, kaip minėta prieš tai, Rašto turinio duomenys nesuteikia jokio aiškumo apie atliktą patikrinimą pagal pareiškėjo Skunde nurodytas aplinkybes. Atkreiptinas dėmesys, kad Rašto priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, bet ir pareiškėjui. Pažymėtina, kad formalus teisės aktų reikalavimų vykdymas nėra tinkamas pareiškėjo skundo nagrinėjimas. Nagrinėjamu atveju atsakovė pilnai nepateikė savo nustatytų faktinių aplinkybių paaiškinimo: kas nustatyta patikrinimo metu, kokiu teisiniu pagrindu vadovaujantis buvo vykdomas patikrinimas, kokius pažeidimus nustatė / nenustatė. Atsakovė ne tik nenurodė patikrinimo teisinio reglamentavimo, bet dar ir konstatavo, kad pareiškėjas dėl savo interesų gynimo turi teisę kreiptis į teismą civilinio proceso tvarka, nors būdama viešojo administravimo subjektu galėjo pasiūlyti viešojoje teisėje galimus pareiškėjo Skunde nurodytos situacijos sprendimo būdus. Tokia atsakovės pozicija prieštarauja gero administravimo principui bei konstituciniams valdžios institucijų tarnavimo žmonėms principui.

Atsižvelgdama į šiame sprendime nustatytų faktinių aplinkybių visumą ir išdėstytus argumentus, Komisija konstatuoja, jog skundžiamas Raštas neatitinka VAI 10 str. reikalavimų, todėl yra pagrindas jį panaikinti. Skundžiamo akto ar jo dalies panaikinimas reiškia, kad konkrečiu atveju atkuriami iki ginčijamo akto ar jo dalies priėmimo buvusi padėtis.

Taip pat atkreiptinas atsakovės dėmesys į tai, kad Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo, kurio formuojama praktika taikoma ir Komisijos veikloje, yra išaiškinta, jog teismo sprendimas, kuriuo panaikinamas viešojo administravimo subjekto priimtas aktas dėl to, jog jame nėra aiškūs jo priėmimo motyvai, nereiškia, kad viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą. Šiuo atveju, viešojo administravimo subjektas gali priimti bet koki sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo motyvai, išsamiai išdėstyti nustatyti faktai. (*žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2014-01-08 nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-2008/2013*).

Antruoju skundo reikalavimu pareiškėjas prašė įpareigoti atsakovę pareiškėjo Skundą išnagrinėti iš naujo.

Pažymėtina, kad, kaip jau minėta, skundžiamo akto panaikinimas reiškia, kad konkrečiu atveju atkuriami iki ginčijamo akto ar jo dalies priėmimo buvusi padėtis. Nagrinėjamoje byloje

panaikinus Raštą, atsakovei kyla pareiga teisės aktų nustatyta tvarka iš naujo spręsti klausimą dėl pareiškėjo Skundo vertinimo, todėl Komisija dėl šio skundo reikalavimo išsamiau nepasisako.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 str., 20 str. 1 d. 2 p. ir 22 str., Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo M. Ž. skundą tenkinti.

Panaikinti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Panevėžio valdybos 2023-09-28 raštą Nr. ADS-21436 „Dėl atsakymo pateikimo į gautą pranešimą“.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos narės

Beata Labutytė

Asta Povilonienė